

ŽELEZNIČARSKI VESTNIK

STROKOVNO GLASILO PROMETNE ZVEZE.

Izhaja 1. in 15. vsakega meseca in velja za privatne naročnike za celo leto 40 D, za pol leta 20 D, za četrt leta 10 D. Izven Jugoslavije 52 D. Naročnina se pošilja na Osrednji odbor Prometne zveze, Maribor, Aleksandrova cesta št. 6. Naročnina se plačuje naprej. Člani Prometne zveze dobivajo list brez

posebnega naročila. — Osrednji odbor Prometne zveze tudi sprejema naročnino, dopise, inserate in reklamacije. Dopisi se ne vračajo. Cene inseratom po dogovoru. Za večkratne objave primeren popust. Nezaprte reklamacije so poštnine proste. — Čekovni račun št. 13.351.

Stev. 1.

Maribor, dne 1. januarja 1927.

II. letnik.

SREČNO NOVO LETO

želi vsem članom

Osrednji odbor Prometne zveze
v Mariboru.

Ob novem letu . . .

Osem suhih let je že za nami. Vsa mladostna leta naše bogate države so bila za ubogega železničarja suha. Z bridkostjo in z gnjevom v srcu gleda revna železničarska para na one, ki se mastijo pri težko obloženi mizi. Za mizo vidi pri okusni večerji sedeti one, ki so ves dan počivali, okoli postopali, se njemu, ki je pridno delal, celo rogali.

Ob mislih na novo leto se loteva železničarja obup, ne ve, kaj naj da deci jesti, s čim jo naj oblači, na sebe niti ne misli. Kje bo iskal streho, ko ga bo neusmiljeni gospodar v jeseni vrgel na cesto . . .

Druga leta so železničarji pričakovali za novo leto 13. plačo; upali so, da se jim za praznike izplača vsaj že več let dolžna razlika. Ob sklepu pretečenega leta pa jih že nisi več slišal govoriti ne o 13. plači, ne o diferenci, niti niso s tisto silo, kakor nekdanj, zahtevali, naj se jim ne odteguje za poplavljenca . . . Kvečjemu se je še katerega slišalo, ki je rekel, naj vzamejo vse, da bo konec tega trpljenja. Še predno so se nadejali, so bili uslišani. Poslali so jih tik pred zimo in pred prazniki na brezplačne dopuste.

In drugi, ker jim uprava ne da pravega zaslužka, da bi lahko preživljali sebe in družino, si prisvajajo državni denar sami . . .

Močan in trden mora res biti tisti, ki pri vsem tem vstraja na pošteni poti. Jeklen, nepremagljiv mora biti, da ga ne zvabi ne pohlep, ne zavist, in da zna najti pravo jedro resnice, obdano že s tako trdo, skoro neprebitno skorjo laži in goljufije. Nadzemeljska sila ga mora voditi ter mu razsvetljevati pamet, da more prav razumeti položaj. Samosonsko moč in Jobovo potrpežljivost rabi železničar, da more vstrajati, upati in hoteti, da bo boljše. Še več: sebičnosti ne sme poznati. In še eno: prava smisel za medsebojno pomaganje, vsestranska požrtvovalnost za pravico mora dičiti železničarja, skratka: železničar, če hoče si zboljšati svoj položaj, mora se prvič organizirati, drugič se izobraževati, in tretjič, kar ni nič manj važno, kakor prvo dvoje — v organizaciji delati!

Delavska vzajemnost.

Železničarji spadamo k delavskemu stanu. Naša usoda je navezana na prospeh vsega delavstva. Ako delavstvo

v celoti napreduje, bomo napredovali tudi železničarji, če pa delavstvo v celoti propada in nazaduje, bomo propadali in nazadovali tudi železničarji. Stari pregovor: »Roka roko vmije« velja predvsem za delavski sloj, delavec delavcu pomaga, sreča in delo ene delavske stroke je tudi sreča in blagoslanje za vse druge delavske sloje.

Iz tega dejstva medsebojne odvisnosti in navezanosti sledi, da se moramo železničarji zanimati ne le za svoje železničarske interese, temveč tudi za splošno delavskostanovske. Ves naš pokret, vsa naša organizacija mora vedno stati v ozkem stiku s celotnim delavskim pokretom.

Kako se naj to zgodi?

Prometna zveza in vsi njeni člani se morajo zavedati, da so člani in del velike delavske organizacije Jugoslovanske strokovne zveze. Ona je njena matica, posamezne stroke, železničarske, rudarske, tekstilne, viničarske, pa so le samo njen sestavni del. Vsaka naštetih strok je samo ud enega telesa Jugoslovanske strokovne organizacije. S to matico more čutiti, za njo se navduševati in, če treba, za njo doprinesati tudi gmočne žrtve. Matica, osrednja zveza, pa ima seveda dolžnost, da stroke goji, kakor dobra mati svoje otroke. Zavedati se mora, da ona po njih sama raste, da se glavno življenje razvija v posameznih delavskih strokah, ki so žive celice celotnega organizma organizacije.

Iz te medsebojne skupnosti zavesti izvira energično delo v prid celokupnosti delavskega stanu. Posamezna stroka sicer more veliko doseči, a le takrat, ako se naslanja na močno centralo, ki združuje še druge stroke. Od tam dobiva pobudo za delo, potrebno varstvo pri oblasti, gmočno podporo, ako je v stiski, govornike, knjige, pomoč pri prirejanju tečajev, tako da more z uspehom delati za lastno stroko. Posebno važno pa je, da daje močna centrala posameznim strokam spodbudo za delo v časih, ko so v nevarnosti, da v delu omahujejo, da skrbno bdi nad njimi, jih štiti in varuje, da neumorno delajo v dobrobit celokupnosti.

Medsebojna vzajemnost daje vsem posameznim strokam tudi moč in silo. Današnji časi so že taki, da se pravica da doseči le z veliko in vstrajno borbo. Za borbo pa treba številne armade. Posameznik si ne more v današnjih težkih gospodarskih bojih skoro nič pomagati, sila kapitalistov in pohlepnost podjetnikov siromaka zdrobi. V teh težkih bojih za gospodarski obstanek tudi posamezne stroke ne morejo vzdržati, ako se ne združijo med seboj v skupno zvezo. Združene in zvezane med seboj so šele kos svojim nasprotnikom, v skupni in močni organizaciji združene imajo tudi dovolj ugleda, da se jih upošteva in tudi boji.

Krščanska delavska organizacija je ravno vsled tega tako močna in ugledna, ker združuje delavce vseh strok od tovarniškega delavca do železničarja in poljskega delavca. Ta medsebojna solidarnost je zato jedro delavske

organizacije, njen temelj in edina rešitev. Z njo in po njej so si do danes ohranili delavci tisti položaj in ugled, ki ga danes imajo. Čeravno ni njihov gospodarski položaj še tak, kakor bi po delu in važnosti delavskega stanu biti moral, vendar pa je mnogo boljši, kakor je bil nekdanj, ko še niso obstojale delavske organizacije. Tega dejstva se mora zavedati današnje delavstvo, tudi mi železničarji, da je organizacija in stanovska vzajemnost ustvarila to, kar danes imamo. Ravnoista resnica pa nam mora biti vedno bodrilo, da nikdar ne odnehamo od organizacije, za njo radi žrtvujemo dušne in telesne sile in da damo vsaki čas vse za delavsko stanovsko solidarnost in skupnost.

Postranski prejemki po novem pravilniku.

Tarifna tablica za izplačevanje stroškov ob službenem potovanju.

Zaporedna številka	Vrsta uslužbencev	Dnev- nica				Kilometrina	Potna povprečnina po specijalni določbi
		popolna	skr ena	popolna	skrčena		
Stro- škovna po- vpreč- nina							
dinarjev							
1.	Uradniki I. kategorije:						
a)	1., 2. in 3. skupine	100	75	50	35	6	
b)	4. skupine	75	50	40	30	6	1000
c)	5., 6. in 7. skupine	70	45	30	25	6	800
č)	8. in 9. skupine	65	40	25	20	6	600
2.	Uradniki II. kategorije:						
a)	1. in 2. skupine	70	45	25	20	6	700
b)	3., 4. in 5. skupine	60	40	20	15	6	500
3.	Uradniki III. kategorije:						
a)	1. in 2. skupine	50	30	20	15	5	450
b)	3. in 4. skupine	45	25	15	10	5	400
4.	Zvaničniki I. kategorije:						
a)	1. in 2. skupine	45	25	10	6	4	400
b)	3. in 4. skupine	40	20	8	5	4	350
5.	Zvaničniki II. kategorije:						
a)	1. skupine	40	20	8	5	4	350
b)	2. in 3. skupine	35	20	6	4	4	300
6.	Služitelji 1. in 2. skupine	35	20	—	—	4	250

Kilometrina.

Strojno in vlakovno osebje na železnicah kakor tudi vozno osebje na avtomobilih in kamionih dobiva, dokler opravlja službo, kilometrino; ostali uslužbenci pa nimajo pravice do te kilometrine.

Pomožno osebje — dnevničarji, ki opravljajo eksekutivno službo, če ni reguliranega uslužbenca, navedenega v členu 26, 5. odstaku, zakona o drž. prometnem osebju — ima pravico do kilometrine tako kakor regulirani uslužbenci, čigar dolžnost opravlja, če ima predpisane strokovne izpite za to službo.

Odredbe za opravljanje teh strokovnih izpitov se predpišejo s posebnimi pravilniki; dokler pa se to ne zgodi, vrši izpraševanje pristojni načelnik edinice.

Strojnemu in vlakovnemu osebju se računa ta kilometrina po nastopni razporednici:

Zaporedna številka	pripada dinarskih par	Na en kilometer vožnje									
		na normalni progi					na ozki progi				
		ekspresnega in brzega vlaka	potn. vlaka in avtomobila	mešnega vlaka in tovornega potniškega avtomobila	brzega tovornega vlaka	tovornega, vojaškega in materialnega vlaka in kamiona	brzega vlaka	potn. in mešnega vlaka	tovornega vlaka	zvišano proti tarifi za malne proge za	na rabati proti od brajite do štira na progi tira 0-60 m
Strojnemu osebju :											
1.	strojevodji	8	8·5	11	11	13	11	13	16	50%	25%
2.	kurjaču	5	5·5	7·7	7·7	9·9	7·7	9·9	12	50%	25%
Vlakovnemu osebju :											
1.	vlakovodji	12	12	13	13	14	14	16	18	50%	25%
2.	sprevodniku in manipulantu	9·5	9·5	10·5	10·5	12	12	13	14	50%	25%
3.	zaviraču in vo- zovn. sprem- ljevalcu	9	9	10	10	11	11	12	13	50%	25%

(Dalje prihodnjič.)

Pojasnila.

Dopusti. Uslužbenci imajo vsako leto pravico do od-mora in sicer uradniki do 5 službenih let 15 dni, do 15 službenih let 25 dni, do 25 službenih let 35 dni in preko 25 službenih let pa 45 dni; zvaničniki I. in II. kategorije do 5 službenih let 10 dni, do 15 službenih let 15 dni, do 25 službenih let 25 dni in preko 25 službenih let 35 dni; slu-žitelji do 5 službenih let 8 dni, do 15 službenih let 12 dni, do 25 služb. let 20 dni in preko 25 služb. let 30 dni. Pi-sarniško ter pomožno osebje po 2 letih službe ima pravico na 10 dni odmora. In delavci, nenastavljeni, dobivajo po več mesečni — brezplačni dopust.

Redna stanarina. Uradnikom se zviša po prvih šestih ter nadaljnih 9 službenih letih, služiteljem pa po prvih 15 službenih letih. Po zakonu je namreč tako predpisano, v resnici pa se ne izvaja točno.

Napredovanja v položajni plači. Za to so v zakonu do-ločeni le najmanjši roki, ki jih mora dovršiti uslužbenec od dne, ko vstopi v službo. Nikjer pa žal ni po zakonu do-ločeno, kedaj ima kateri pravico napredovati in tako seve ni izključena protekcija. Ko se boče zakon o prometnem osebju revidiral, naj vse železničarske organizacije skr-bijo, da se tudi to popravi.

z osrednjega odbora.

Miloščinarjem bivše južne železnice. Na inicijativo PZ je g. narodni poslanec Sušnik poslal pismo intervencijo v zadevi izplačila miloščine ter je prejel naslednji odgo-vor od ministrstva za promet: Na Vaše vprašanje g. le miloščinarjev bivše južne železnice mi je čast Vas obves-titi, da sem izdal odredbo, da se miloščine tudi nadalje iz-plačujejo uslužbencem bivše južne železnice, ki imajo pra-vico, od dne, ko je bilo ustavljeno izplačevanje, in po pred-pisih, ki veljajo pri bivših uslužbencih južne železnice v smislu čl. 7 in 16 rimskega pakta o južni železnici. Izpla-

čevanje se bo pričelo, čim se bodo zbrali vsi potrebni podatki in čim bo dana finančna možnost.

Uradne ure tajništva PZ. Ker se še vedno pojavljajo slučajji, posebno pri novih članih, da ne vedo, kdaj in kje bi lahko govorili s funkcionarji naše organizacije, sporočamo še enkrat, da so uradne ure PZ v tajništvu, Maribor, Aleksandrova cesta 6 I (v palači Zadružne gospodarske banke) vsako nedeljo od 9. do 11. ure dopoldne. Ob tem času se lahko uredijo vse organizacijske zadeve in se ob enem sprejema tudi članarina. V istem času se sprejemajo tudi prijave novih članov. Železničarji, poslužite se in naše tajništvo naj vam bo kot nekako središče, kjer se zbirate in posvetujete!

Dopisi.

Maribor. Ali je potrebno, da imamo slovenski železničarji svojo strokovno glasilo, ali ne? Nato bi rad odgovoril, ker je zadnje čase neki gospod iz L., ki je iz starešinskih vrst — saj sam je tako trdil — izrazil, da n a m S l o v e n e c e m, k i n a s j e s a m o e n m i l i j o n, berite in strmite: n i t r e b a! Torej zato, ker nas je Slovencev samo eden milijonček, se nam ni treba izobraževati — menda ne bo treba temu gospodu še posebej pojasniti, da služi strokovni list za izobrazbo istim, ki jim je namenjen — zato, ker nas je malo, se nas lahko pohodi, mi nimamo prava, da se branimo? Človeka, ki ima še količkaj narodnega čuta v sebi, pograbi sveta jeza, če sliši tako govoriti Slovenca in povrh še naobraženega. Gospo N., pogledajte si »Naš dom« št. 11 in čitajte, kaj piše tam dr. Čampa o časopisju.

Iz mariborske delavnice. Neprijeten obraz naredi človek, ako se mu zgodi kaka krivica, ali če se ga celo udari. En sam udarec se še da prenesti, a večim pa mora podleči. Ti nesrečni udarci bodo železničarska rebra kmalu podrobili. Pred kratkim je prišla okrožnica v delavnico, katera pravi, da dobimo premog na obroke. Je za pozdravljati! Ne moremo pa odobravati onega, ko se med drugim omenja, da dobi le oni premog na obroke, kateri je že osem let pri provizijskem skladu. Ali nima mogoče zaupanja oni delavec, kateri ima le eno ali dve leti službe? Mora se ravno 11 ali 12 let potiti ter ubijati pri težkem delu? Zakaj se je pred 20 leti ali več zaupalo mlajšim delavcem? Danes pa več ne! V konzumih, raznih trgovinah in branjarjih se mu zaupa ter točno dobi, ko je nekak tujec: a lastni gospodar pa mu ne zaupa niti ene pare več. To je spet ena socialna krivica več, katero si mora sleherni delavec dobro zapomniti. To šikaniranje je že odveč. Na drugi strani nas pa še gotovi narodni poslanec denuncira, namesto da bi nas, iz delavskih vrst izvoljen, ščitil! Pravi, da smo mi krivi, da zmožnost delavnice ni na višku. Dalje, da sedanji delavci niso zanesljivi, posebno v narodnem oziru, potem da smo delamržni itd. Dokazano pa je, da so delavci v mariborski delavnici prvovrstni strokovnjaki. Ako pa delo ne gre naprej, je kriva uprava, ki ne da sredstev. Če pa hočejo, da bomo zadovoljni, nam morajo dati vse stare pravice nazaj. Kajti z znižanjem plače in reduciranjem delavstva se goji nezadovoljstvo na veliko. Morajo nam dati stalnost, pošteno novo železničarsko pragmatiko, delavski pravilnik, zboljššan pravilnik o službenih oblekah itd. Da se pa vse to uresniči, je sveta dolžnost nas vseh, da se tesno združimo v pošteno delujoči organizaciji, katera je edino Prometna zveza! — Delavec iz delavnice.

Slov. Konjice. Dne 8. decembra se je vršil dobro obiskan sestanek tukajšnjih progovnih in prometnih delavcev. Sestanek je otvoril delegat centrale PZ, ki je poročal v prvi vrsti o splošnem delovanju naše organizacije. Nadalje se je v svojem referatu dotaknil bratskih organizacij v drugih državah. Obrazložil je, v čem so tam pred nami in zakaj. Pozival je nas navzoče, da jih skušamo posnemati, zlasti v delu za organizacijo. Mi sami pa smo njemu obrazložili naše težnje in krivice, ki se nam godijo, ga pro-

sili, da jih sporoči tovarišem pri centrali, ki naj v imenu celokupne organizacije na merodajnih mestih zahtevajo, da jih odstranijo. Debata, ki se je otvorila po referatu delegata iz Maribora, je bila prav živahna in ob sklepu sestanka so se mnogi izjavili, da bi bilo dobro imeti večkrat take sestanke. Tudi jaz tako pravim. — Progovni delavec.

Slov. Konjice. Dne 22. novembra 1926 nas je zapustil naš tovariš Franc Jamšek in se preselil v večnost. Pokojni je bil miren in pošten, zato je bil povsod priljubljen. Zapušča ženo in dva nepreskrbljena otroka. Vdovi in otrokom naše sožalje, ti blagi France pa počivaj v miru!

Tezno. V nedeljo, dne 19. decembra, se je pri nas vršil sestanek članov PZ. Tovariš Mlakar kot zastopnik centralnega odbora nam je v enainpolurnem poročilu pojasnil položaj, kot je trenutno in nas izpodbujal k živahnejšemu delovanju v organizaciji. Nadalje je poročal o celotnem delu centrale in o intervencijah, ki so se vložile na merodajna mesta, kakor: zahteva po vezanih legitimacijah za delavce, nabava dežnih plaščev za progovno delavstvo, zahteva službenih oblek, nastavitvev vseh tistih, ki se nahajajo na sistemiziranih mestih, zvišanje urnin itd. Prav zadovoljni smo bili s tem poročilom, posebno še, ko se je nam obljubilo, da se od teh in enakih upravičenih zahtev ne bo nikdar odstopilo; ako se to ne bi doseglo danes ali jutri, doseči se pa enkrat mora. V dosego teh pravic je pa potrebno, da celokupno članstvo vstraja na tem in vzdrži vse napade od nam-nasprotnih organizacij. Le tako naprej in zmaga bo naša!

Ekspozitura Delavske zbornice v Mariboru se je preselila iz svojih dosedanjih prostorov v poslopje Okrožnega urada na Rotovškem trgu. Za stranke je tajništvo na razpolago dnevno od 3. do 6. ure popoldne. Pozivamo vse delavske organizacije in organizacije nameščencev, da se v slučaju sporov, mezdnih gibanj, kakor tudi v slučajih slabega ravnanja z delavci in nameščenci obračajo vedno na ekspozituro Delavske zbornice. Tajništvo vodi bivši strokovni tajnik g. Čeh. V nujnih slučajih se lahko zgledajo stranke tudi dopoldne pri šefu Borze dela, ki ima svoj urad istotam.

Nova čitalnica v Mariboru. Delavska zbornica, ekspozitura v Mariboru, je te dni otvorila novo čitalnico v svojih tajniških prostorih na Rotovškem trgu. V čitalnici so na razpolago slovenski, hrvaški, srbski in inozemski dnevnik in vse pomembnejše slovenske in inozemske socialno politične revije. Čitalnica je otvorjena dnevno od 6. do 9. ure zvečer. Vstop je vsakomur prost. Priporočamo jo prav posebno vsem organiziranim delavcem in nameščencem, ki imajo sedaj priliko črpati svoje znanje iz teh važnih in potrebnih revij.

Razno.

Otvoritev oddelka za kirurgijo. S 1. decembrom 1926 se je otvoril v centralni ambulanti v Ljubljani na Celovski cesti št. 4, soba 23, kirurški oddelek pod vodstvom specialista za kirurgijo dr. Roberta Blumaur, ki ordinira vsako sredo, petek in soboto od 11 do pol enih. Sprejema vse kirurške operativne slučaje, ki jih ne sprejemajo bolnice in ki se dajo brez večje asistencije ambulantno operirati.

Sv. Miklavžu! G. urednik! Ko ata dobi »Železničarski vestnik«, ga tudi jaz rada včasih čitam, pod »Razno« so tudi zanimivosti za me. Samo v zadnji številki sem nekaj pogrešala. Nikdo se ni zahvalil, niti omenil, da je dne 5. decembra bil sv. Miklavž v dvorani Zadružne gospodarske banke v Mariboru in je nas ubogo deco prav lepo obdaril. G. urednik, objavite to mojo zahvalo sv. Miklavžu! — Moja mala! Tvojo zahvalo sem izročil sv. Miklavžu, ki si ga omenjeni dan videla v banki. Ni treba, da bi vsak vedel, kaj si mu pisala, glavno je, da le on ve. Torej ne bodi huda, če svoje zahvale ne najdeš pod »Razno«!

Na postaji Liška Jesenica so neznan razbojnik napadli vlak. Zagnali so v vagon II. razreda dve skali, ki sta pa le razbili vagona vrata. Vlak je srečno privozil do prihodnje postaje.

Na progi Osijek—Našice se je na nekem vozu osebna vlaka zlomila os. Vagon je bil dobro priklopljen, zato nihče ni opazil, da drsi po tračnicah. Blizu postaje Osijek je vagon skočil s tira. Vlakovodja je vlak ustavil. Nikomur se ni ničesar pripetilo.

Pred kratkim so našli železničarji na progi Maribor—kor. kol.—Limbuš pri studenskem gozdu povoženo truplo neznanega moža. Glava je bila odrezana od telesa, truplo pa nepoškodovano. Dognalo se je, da je bil to tesar iz Studencev Martin Lipovnik, ki je že dolgo pravil, da bo izvršil samomor.

Zagrebski policiji se je posrečilo, da je prišla več vlomilcev, ki so najraje obiskovali železniške vagone. Vodja teh vlomilcev se je vozil vedno v avtomobilu. Zbirali so se v Vrapčah blizu Zagreba. Ko so jih aretirali, imeli so ravno domačo zabavo s plesom in godbo.

Prometna policija je aretirala na progi Zagreb—Beograd Mitijo Čoso, ki je bil glavni organizirane roparske družbe in nevaren žepar. Sam je priznal, da je izvršil nad 50 žepnih tatvin.

V nekem kraju v Slov. gor. je umrla neporočena posestnica na porodu z otrokom vred. Zapustila pa je še nad eno leto staro hčerko, ki bo dedinja zemljišča. Pri županstvu občine se pa zdaj oglašajo možje in fantje, ki bi radi v oskrbo prevzeli dete in posestvo. Sklenili so, da naj odloči žreb, kdo bo varuh otroku in upravitelj posestva.

Iz razprave o proračunu ministertva za promet.

(Konec.)

Znana stvar je, da je treba upokojujencem dolgo časa čakati, predno se jim začne izplačevati njihove pokojnine. Gospodje so menda mnenja, da je tudi pri nas vsak uradnik posestnik, trgovec ali sicer bogat človek, ki lahko čaka, zato se jim nikamor ne mudi. Povdarjam, da so naši železniški uslužbenci v splošnem brez privatnega premoženja in da živijo le od svojih aktivnih prejemkov, in ko so vpokojeni, le od pokojnine. Med železničarji je razširjeno prepričanje, da ljubljanska direkcija pokojnine še precej hitro rešuje, da so pa prošnjje, ki romajo v prometno ministertvo in generalno direkcijo, obsojene na več mesecev, predno pride rešenje. G. minister, ljudje morajo živeti in če so 30 ali 40 ali še več let pošteno služili pri železnici, je dolžnost uprave, da se jim takoj, ko prenehajo uživati aktivne prejemke, nakazuje pokojnina brez presledka.

Opozorjam g. ministra na žalostno dejstvo, da železničarji še do danes niso dobili izplačane razlike, katera jim gre po novem zakonu o prometnem osebju, in da žel. uprava niti izračunala ni, koliko bi ta razlika znašala. Povdarjam, da na tem, ker se ta razlika ni izplačala, ni kriv samo minister financ, ampak v prvi vrsti železniška uprava, katera ni skrbela, da bi se pravočasno predložilo ministru financ, koliko znaša ta razlika.

Železniškemu osebju gre po zakonu in pravilnikih službena obleka. V tem oziru bi naj služila bivša južna železnica naši upravi za vzgled. Železničarjem se do sedaj ni bilo treba boriti za obleko. A danes? Odkar je južna železnica prišla v državno upravo, ista železničarjem službena obleka zadržuje. Zanimivo je, da zadržuje uprava čuvajem in vlakospremnemu osebju potrebne kožuhe, katerih si sami pri sedanjem mizernem stanju ne morejo nabaviti. Vlakovodje in sprevodniki ne dobivajo predpisane službene obleke, a kupiti si je tudi ne morejo. Večina

sprevodnikov si mora nabaviti čepice in službena obleka avstrijskih železničarjev, kjer jih dobijo v izobilju in so tudi trikrat cenejše kot pri nas. Ako državna uprava svojemu uslužbenstvu noče dati službene obleke, naj jim pa da odškodnino v denarju. Železniška uprava n. pr. ne daje niti delavcem v kurilnicah predpisanih copat in delavske obleke, katera se pri ognju v kratkem času uniči.

Največje važnosti za našo produkcijo je tarifna politika, ki jo mora urejevati ministertvo saobračaja. Napredek trgovine in industrije, kakor tudi napredek poljedelstva zavisi od pravilne ureditve te politike. Vse pridobitno življenje v državi je v rokah ministertva saobračaja. Naravni predpogoj bi torej bil, da se ministertvo saobračaja resno bavi s tarifno politiko. Toda vsakdo mora konstatirati, da se o kaki ureditvi tarifne politike v ministertvu saobračaja niti govoriti ne more.

ZAHVALA.

Podpisana Roza Jamšek se tem potom najiskrenejše zahvaljujem osrednjemu odboru PZ, da mi je ob smrti mojega moža takoj izplačal posmrtnino v znesku 250 Din. Posebno se še zahvaljujem za to, ker mi je bila ta pomoč izplačana ravno tedaj, ko sem jo najbolj potrebovala.

V Konjicah, meseca decembra 1926.

Roza Jamšek, vdova.

Tiskovni sklad. Naš tovariš Avguštinar Jakob iz Maribora je daroval za tiskovni sklad »Železničarskega Vestnika« 50 Din. Najlepša hvala! Člani posnemajte!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

r. z. ž. o. z.

se priporoča za tiskanje knjig, brošur, vabil, vizitk, računov, lepakov in drugih tiskovin.

V Knjigarni in prodajalni Cirilove tiskarne na Koroski cesti št. 5 in v Podružnici te knjigarne in prodajalne v Aleksandrovi cesti št. 6 dobiš dobro in poceni: papir, pisarniški, pisemski, ovojni, svileni in prešani za kinč; svinčnike, peresa, ravnila, črnilo in druge potrebščine; vsakovrstne knjige, leposlovne in šolske ter razne molitvenike.

Kuhinjsko posodo

pločevinasto, postekleno, lahke vrste, kakor tudi posebno težke vrste, vsaki gospodinjji znano pod prvovrstno znamko »Herkules«. In aluminijevo posodo, litoželezno in postekleno posodo. — Nadalje vse kuhinjske potrebščine, kakor mline za meso, orehe, kavo, mak in poper. Tehtnice za kuhinjo in meropreizkusne za trgovce z uteži. Ribeže ravne, okrogle, polokrogle in oglate. Lopatice za oglje, pepel in smeti. Sita, deske za testo in valjarje. — Likalnice. — Razne oblike za vsakovrstno pecivo. Kutije za špecerijo in dišave. — Kotličke in šibe za sneg. — Solnike, ročke za mlekonosače, razne servise, cedila za juho, čaj, testo in salato. — Vedrice, umivalnice z vrčem. — Stikalnice za ocvirke in krompir. Različno izdelane samovare. — Skafe, okrogle in oval. — Lonca za kuhanje perila in perilnice. — Vse to in še mnogo drugega prepotrebne blaga dobiš po konkurenčni ceni, tudi ceneje kot v žel. konzumih pri

:-:-:-: A. VICEL, MARIBOR :-:-:-:
Glavni trg št. 5.